

PO - Ú! SO!	
Došlo: i	14. 02, 201?
Podse Ä: T3'	ít&ái a k h
jPfähy/fetf.	jVybareie: L\J

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu jUDr. Marty Molnárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a j U D r. Evy Šiškovéj, v právnej veci žalobcu: **GEFIX, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 29, Nové Zámky, IČO: 36 554 863**, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra, ICO: 36 868 876, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/0115/99/2014 zo dňa 23. septembra 2014, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. V preskúmvanej veci z administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 20. 08. 2013 vykonali inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre kontrolu v prevádzke žalobcu (Stánok tabak, j. Kráľa 21/A, Nové Zámky) a pri výkone tejto kontroly boli zistené nedostatky, ktoré sú zdokumentované v inšpekčnom zázname zo dňa 20. 08. 2013. V čase kontroly dňa 20. 08. 2013 bolo na vyššie uvedenej prevádzke vykonaním kontrolného nákupu cigariet zn. PETRA 19 ks v celkovej hodnote 2,90 eur zistené, že účastník konania prostredníctvom predavačky predal osobe mladšej ako 18 rokov vyššie uvedené cigarety, čím porušil zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nakoľko kontrolný nákup bol vykonaný osobou I. K., ktorá mala v čase kontroly vek 17 rokov.

2. Písomným oznámením zo dňa 22. 11. 2013 bolo voči žalobcovi začaté správne konanie podľa § 18 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), o uložení pokuty podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“).

3. Rozhodnutím č. F/0191/04/13 zo dňa 17. 12. 2013 Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre uložil účastníkovi konania (žalobcovi) podľa § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov pokutu vo výške 1.000,- eur pre porušenie zákazu podľa ust. | 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, v zmysle ktorého sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov, nakoľko v čase kontroly dňa 20. 08. 2013 bolo v prevádzke žalobcu vykonaním kontrolného nákupu cigariet zn. PETRA 19 ks v celkovej hodnote 2,90 eur zistené, že účastník konania prostredníctvom predavačky predal osobe mladšej ako 18 rokov vyššie uvedené cigarety, čím porušil zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nakoľko kontrolný nákup bol vykonaný osobou I. K., ktorá mala v čase kontroly vek 17 rokov.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ku ktorému sa vyjadril prvostupňový správny orgán písomným podaním zo dňa 29. 01. 2014.

II.

5. Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. SK/0115/99/2014 zo dňa 23. 09. 2014 zamietol odvolanie žalobcu a podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. F/0191/04/13 zo dňa 17. 12. 2013, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000,- eur pre porušenie zákazu podľa ust. § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, v zmysle ktorého sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov, nakoľko v čase kontroly dňa 20. 08. 2013 bolo v prevádzke žalobcu "vykonaním kontrolného nákupu cigariet zn. PETRA 19 ks v celkovej hodnote 2,90 eur zistené, že účastník konania prostredníctvom predavačky predal osobe mladšej ako 18 rokov "vyššie uvedené cigarety, čím porušil zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nakoľko kontrolný nákup bol vykonaný osobou I. K., ktorá mala v čase kontroly vek 17 rokov.

6. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na zistené skutočnosti a priebeh administratívneho konania a dospel k záveru, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Žalovaný ako odvolací orgán pokladal skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybné preukázanú a v odvolacom konaní nezistil dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty pokladal žalovaný za primeranú zistenému skutkovému stavu.

III.

7. Žalobca s rozhodnutím žalovaného nebol spokojný a v lehote stanovenej zákonom podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného a jeho zrušenia.

8. Bol toho názoru, že žalovaný, ako aj prvostupňový orgán, postupoval pri ukladaní pokuty za konanie zistené inšpektormi pri výkone kontroly v prevádzke žalobcu až príliš formalistický a vôbec nebral do úvahy odôvodnené argumenty žalobcu. Najdôležitejším faktorom v danej veci je, že hoci k skutku došlo, čiže žalobca predal maloletej osobe tabakový výrobok, nemohol objektívne vedieť, že ho predáva maloletej osobe. Poukázal na § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 12. 2010 č. k. 3Sžo/177/2010. Nie je jasne stanovené oprávnenie predávajúceho na legitimáciu osoby za účelom zistenia presného veku kupujúceho. Podľa zaužívanej praxe, sa predkladanie občianskeho preukazu, alebo iného dokladu jasne preukazujúceho vek osoby, považuje za akceptovateľné. Upozornil, že požadovať občiansky preukaz alebo iný doklad za uvedeným dôvodom, je kupujúci oprávnený, aj keď mu platné právne predpisy Slovenskej republiky takéto oprávnenie nepriznávajú, iba ak má odôvodnené pochybnosti o veku kupujúceho. Uviedol, že považoval v čase predaja cigariet maloletej účastníčke kontroly SOI Nitra jej vek za dostatočne preukázaný, a to najmä jej výzorom a vystupovaním, a teda nie je spravodlivé od neho požadovať uhradenie sankcie, keďže nebol v pochybnostiach o jej veku.

9. Konštatoval, že zákon o ochrane nefajčiarov síce upravuje povinnosť nepredať tabakové výrobky maloletej osobe, avšak žiadnym spôsobom nerieši, ako má predávajúci legálne zistiť vek kupujúceho, čiže nie je stanovená povinnosť požadovať predloženie napríklad občianskeho preukazu. Ak by kupujúci prijal občiansky preukaz za účelom zistenia veku kupujúceho pri predaji cigariet, čo je možné považovať za službu, možno dôvodne predpokladať, že by došlo k priestupku v zmysle § 14 ods. 1 písm. f/ zákona č. 224/2006 Z. z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

10. Namietal, že inšpektori SOI Nitra žiadnym vierohodným spôsobom nepreukázali pri výkone kontroly, že by predal cigarety nepľnoletej osobe, a to najmä tým, že túto osobu neprizvali k výkonu kontroly, aby sama následne dobrovoľne preukázala svoj vek. Inšpektori si vystačili len s tvrdením, že predávajúci predal nepľnoletej osobe tabakový výrobok, čím sa dopustil správneho deliktu, jediným spôsobom nie len pre žalobcu, ale aj ostatných podnikateľov, je v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v § 4 ods. 3, odoprieť predaj výrobku osobe, ktorá nespĺňa podmienky na jeho kúpu stanovené osobitným predpisom, čo by v praxi viedlo k situáciám, že by predajcovia automaticky odmietli predáť takéto výrobky komukoľvek, čím by utrpeli výraznú stratu na zisku, avšak by sa vyhli sankciám, akými bol postihnutý žalobca.

11. Uloženú pokutu považoval žalobca za neprimerane vysokú. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 12. 2010 sp. zn. 3 Sžo 177/2010, zo dňa 09. 11. 2010 sp. zn. 3 Sžo 138/2010, zo dňa 24. 11. 2010 sp. zn. 2 Sžo 97/2010 a sp. zn. 2 Sžo 97/2010.

12. Žalobca v podanej žalobe požiadal o odklad vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorého žiadosti bolo vyhovené uznesením na č. 1. 34 - 35.

13. V závere žalobv žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP z dôvodu preskúmania rozporu § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov s čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, avšak tento návrh na prerušenie konania bol súdom zamietnutý na č. 1. 38 -

14. Žalovaný správny orgán žiadal žalobu zamietnuť. Mal za to, že prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán konal a rozhodol na základe a v medziach zákona o ochrane

nefajčiarov, ktoré žalobca svojim konaním porušil. Zastával názor, že v správnom konaní komplexne preskúmal skutkový stav a aj naďalej ho považuje za spoľahlivo zistený. V plnom rozsahu trval na svojom druhostupňovom rozhodnutí zo dňa 17. 12. 2013.

15. K námietke žalobcu, že predávajúci nemohol vedieť, že tabakový výrobok predal maloletej osobe, žalovaný uviedol, že uvedená skutočnosť nezavaruje žalobcu zodpovednosti za porušenie zákona, nakoľko podľa § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov. Poznamenal, že zákon o ochrane nefajčiarov, hoci aj nepriamo, umožňuje predávajúcemu overiť si dátum narodenia spotrebiteľa, u ktorého si predávajúci nie je jednoznačne istý, či spĺňa podmienku veku. Poskytnutie tohto údaju je dobrovoľné, ale v prípade, že spotrebiteľ sa odmietne preukázať, predávajúci má zákonnú možnosť odmietnuť realizáciu predaja v zmysle § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Z výpovede predavačky k inšpekčnému záznamu SOI z vykonanej kontroly zo dňa 20. 08. 2013 vyplýva, že predávajúca na spotrebiteľku vôbec nezamerala pozornosť a nevšimla si jej tvár, nakoľko na ňu nemala dobrý výhľad, a teda nemohla na základe prvotných vonkajších znakov ani rozoznať, či sa môže jednať o maloletého spotrebiteľa a pristúpiť k overeniu veku prostredníctvom identifikačných údajov. Bol toho názoru, že povinnosťou predávajúceho bolo postupovať obzvlášť obozretne pri predaji tabakových výrobkov, nakoľko mnohí maloletí sú už na prvý pohľad výzorovo viditeľne starší ako 18 rokov.

16. V súvislosti s obhajobou žalobcu, že ak by predávajúci prijal občiansky preukaz, dopustí sa priestupku, sa žalovaný domnieval, že predávajúci neprijíma pri identifikácii spotrebiteľa občiansky preukaz ako predmet záložného práva a ani ho neodoberá pri vstupe do objektu alebo v súvislosti s poskytovaním služieb, a teda táto obhajoba žalobcu nie je na mieste.

17. K námietke žalobcu, že orgán dozoru maloletú osobu neprizval k výkonu kontroly uviedol, že maloletá osoba sa samotnej kontroly nemôže zúčastniť, nakoľko táto osoba vykoná len kontrolný nákup za prítomnosti inšpektorov SOI, pričom výsledok pozorovania jej konania a posúdenia konania predávajúceho inšpektormi SOI je predmetom kontroly vykonanej inšpektormi SOI.

18. Žalovaný považoval uloženú pokutu v tejto výške za primeranú aj z toho dôvodu, že kontrola dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov a výrobkov určených na fajčenie maloletým spotrebiteľom bola propagovaná a ohlasovaná prostredníctvom médií už mesiac pred jej vykonaním. Predajcovia boli opakovane upozorňovaní na presné termíny kontroly inšpektorov SOI a aj napriek tomu sa dopustili porušenia zákona a odpredali tabakový výrobok maloletému spotrebiteľovi. Predaj tabakového výrobku osobám mladším ako 18 rokov je závažným porušením povinností, pretože je všeobecne známe, že závislosť vzniká už v mladom veku, a tým ľahšie závislosť na fajčení. Z uvedeného dôvodu považoval žalovaný správny orgán porušenie zákazu predaja tabakových výrobkov a následný odpredaj maloletej osobe za závažné porušenie zákonnej povinnosti, a preto pristúpil k uloženiu sankcie v tejto výške. Stanovisko a postup žalovaného pri ukladaní výšky pokuty v obdobnom prípade podporil aj názor Krajského súdu v Prešove v rozsudku zo dňa 28. 10. 2014 sp. zn. 1 S/37/2014.

19. Žalovaný poznamenal, že Slovenská obchodná inšpekcia má za úlohu chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľa, t. j. v prvom rade život a zdravie spotrebiteľa. Samotný § 6 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa zakazuje predaj tabakových výrobkov a výrobkov určených na fajčenie osobám mladším ako 18 rokov, je pritom z pohľadu účelu zákona, ktorým je v prvom rade prevencia zabezpečením ochrany pred vznikom závislosti od nikotínu nachádzajúceho sa v

tabakových výrobkoch a výrobkoch určených na fajčenie, jedným z kľúčových ustanovení tohto zákona. Akcia na ochranu detí a mládeže pred hrozbou návyku na nikotín bola všeobecne známa a prezentovaná vo všetkých médiách. Pričom zo strany žalobcu napriek opakovanej propagácii v masovokomunikačných prostriedkoch došlo k porušeniu zákona o ochrane nefajčiarov.

V.

20. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný (ust. § 246 ods. 1, ust. § 246a ods. 1 OSP v znení účinnom do 30. 06. 2016), viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal na pojednávaní konanom dňa 28. 09. 2016 žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 23. 09. 2014, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol.

21. Podľa § 5 ods. 1, 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný v čase kontroly), kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osobv.

Podľa § 6 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný v čase kontroly,

(2) zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

(3) Každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa § 10 ods. 2 cit. zákona, Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

22. V preskúmvanej veci súd vychádzal zo zásady *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplývala z ust. § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (účinný v čase podania žaloby, t. j. do 30. 06. 2016) teda konkrétne tvrdenie žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu, ale i zo zákona č. 162/2015 Z. z., ktorý nahradil (OSP. Žalobca ale musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva. Konanie správneho súdnictva však nie je pokračujúcim správnym konaním, súd nevykonáva dokazovanie (nenahrádza činnosť správneho orgánu pri zisťovaní skutkového stavu), pre súd je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia a posudzuje iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

23. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon. Z Ústavy SR teda vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon. Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť

svoju kompetenciu vždy, v celom rozsahu a včas (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Y intenciách vyššie citovaného zákona súd zistil, že oba správne orgány postupovali v súlade s Ústavou SR a zákonmi.

24. Pod pojmom protiprávnosť možno všeobecne zahrnúť také konanie, ktoré je v rozpore s právom. Znamená to, že konaním je porušená alebo nesplnená právna povinnosť vyplývajúca zo zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu alebo uložená na jeho základe. Za všeobecné pojmové znaky správneho deliktu možno považovať najmä konanie (alebo nekonanie), protiprávnosť, trestnosť, zodpovednú osobu a znaky deliktu sú ustanovené zákonom.

25. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý ustanovuje platný zákon. *Správnym deliktom* nemôže byť akékoľvek porušenie práva, ale porušenie práva musí byť protiprávne konanie a to aj vtedy keď zákon nevyžaduje zavinenie ale *predpokladá objektívnu zodpovednosť* za správny delikt. Analógia v správnom trestaní v neprospech páchatel'a je vylúčená (in malom parteus). Pri preskúvaní postupu oboch správnych orgánov a hodnotení dôkazov súd nezistil pochybenie, resp. rozpory v dôkazoch, vo výpovediach a pod., teda vo vykonanom dokazovaní. Podľa názoru súdu u žalobcu nenastala situácia, že by sa po vykonaní dôkazov vyskytli pochybnosti a bolo nutné rozhodnúť v prospech právnickej osoby (tzv. pravidlo in dubio pro reo).

26. Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 6 ods. 2, 3, ý 10 ods. 2 zák. č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov v platnom znení v rozhodnom období (ďalej len zákon č. 377/2004 Z. z.) v spojení s § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a mal za preukázané, že prvostupňový správny orgán - Slovenská obchodná inšpekcia dňa 20. 08. 2013 v Stánku tabak v Nových Zámkoch, na ul. J. Kráľa 21/A vykonala u žalobcu kontrolu dodržiavania povinností vyplývajúcich z ustanovení § 6 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. zákona na ochranu nefajčiarov za prítomnosti maloletej osoby, na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby, čo vyplýva z pripojenej obálky k inšpekčnému zápisu. Na takýto postup má inšpekcia zákonné zmocnenie v ust. § 5 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, z ktorého vyplýva, že Slovenská obchodná inšpekcia je oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby. Ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. je platné od 01. 07. 2013 a účelom novej úpravy bolo odstrániť problémy pri výkone kontroly dodržiavania zákazu predaja podľa § 6 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. na ochranu nefajčiarov.

27. Nebolo sporné, že žalobca (jeho predavačka) odpredal tabakové výrobky určené na fajčenie (cigarety) osobe mladšej ako 18 rokov. Zistenie bolo zapísané v inšpekčnom zázname prvostupňového správneho orgánu zo dňa 20. 08. 2013. V inšpekčnom zázname je spísaná aj výpoveď predavačky E. K. v Stánku tabak na ul. J. Kráľa 21/A, Nové Zámky, ktorá uviedla, že v čase predaja mala veľa zákazníkov, predávala cez okienko, aj vo vnútri (TIPOS) a nevšimla si tvár slečny, má aj zlý výhľad cez okienko na zákazníkov. Kontrolný nákup (cigarety zn. PETRA 19 ks v celkovej hodnote 2,90 eur) bol vykonaný osobou I. K., ktorá mala v čase kontroly vek 17 rokov. Údaje o maloletej osobe t. j. zmluva o účasti maloletej osoby na kontrole dodržiavania zák. č. 377/2004 Z. z., kde sú uvedené chránené osobné údaje maloletej, spolu so súhlasom zákonného zástupcu maloletej, sú uložené v zapečatenej obálke priložené k inšpekčnému záznamu vyhotovenému správnym orgánom prvého stupňa, čo nesporne vyplýva z administratívneho spisu.

28. Z ust. § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov vyplýva pre žalobcu ako fyzickú osobu - podnikateľa povinnosť zabezpečovať dodržiavanie zákazov a obmedzení podľa tohto zákona, ktoré nerešpektoval a na základe takto zisteného skutkového stavu mal správny orgán nesporne preukázané, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z., ktorý zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov, a každý, kto predáva takéto výrobky je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov, za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000,- eur v súlade s § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z.

29. V danej veci sám žalobca nepopiera spáchanie skutku, namieta iba tú skutočnosť, že správny orgán nebral do úvahy jeho odôvodnené argumenty a v zápätí uvádza, že najdôležitejším faktorom v danej veci je, že hoci k skutku došlo (predal maloletej osobe tabakový výrobok), nemohol objektívne vedieť, že ho predáva maloletej osobe, u ktorej v čase predaja cigariet považoval vek za dostatočne preukázaný a to najmä jej výzorom a vystupovaním a preto nie je spravodlivé od neho požadovať uhradenie sankcie.

30. Krajský súd dospel k záveru (zhodne s názorom žalovaného), že predavačka mala nielen povinnosť, ale aj právo overiť si vek spotrebiteľa počas nákupu tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov; čo vyplýva zo zákona. Predávajúci má možnosť overiť si vek kupujúceho v rámci priebehu kúpy a predaja, a to aj tým, že si vyžiada doklad na preukázanie veku kupujúceho (napr. občiansky preukaz, vodičský preukaz, študentský preukaz a pod., na ktorom sú údaje o narodení s fotografickou podobizňou). V prípade, ak takýto doklad kupujúci nepredloží, má právo odmietnuť realizáciu predaja (pri predaji ide o dvojstranný vzťah).

31. Nemožno sa preto stotožniť s námietkou žalobcu, uvedenú v žalobe, že žalobca (predavačka) nemohol objektívne vedieť, že ho predáva maloletej osobe ako i s tvrdením, že požadovať občiansky preukaz alebo iný doklad za účelom preukázania veku kupujúceho, lebo bv zo strany predavačky došlo k spáchaniu priestupku podľa (14 ods. 1 písm. f/ zák. č. 224/2006 Z. z. o občianskych preukazoch, ak by si ho od kupujúceho žiadala. Tieto námietky súd považuje za účelovú obranu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za správny delikt, ktorý predpokladá objektívnu zodpovednosť.

32. Právny zástupca žalobcu v žalobe i na pojednávaní súdu poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo 177/2010, pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, ktorú považuje za neprimeranú a nepreskúmateľnú, keďže v zákone nie je jasne stanovené oprávnenie predávajúceho na legitímáciu osoby za účelom zistenia presného veku kupujúceho.

33. Podľa názoru súdu, ak je skutok nad akúkoľvek pochybnosť preukázaný, čo v danom prípade nesporne bol, tak ako je vyššie opísané, žalobca si musí byť vedomý svojej objektívnej zodpovednosti za porušenie zákona na ochranu nefajčiarov, ktorý zákon prikazuje predajcom odoprieť predaj výrobku osobe, ktorá nespĺňa podmienky na jeho kúpu stanovené osobitným predpisom, t. j. vekovú hranicu.

34. Kontrolu na dodržiavanie zákona na ochranu nefajčiarov, ktorú vykonal prvostupňový správny orgán ako i spôsob, ktorý použil na zistenie, či predávajúci dodržiava tento zákon ako i zákon na ochranu spotrebiteľa, tým, že kontrolu vykonal za účasti maloletej osoby, vyplýva zo samotného zákona o ochrane nefajčiarov. Za takéto porušenie zákona zákonodarca spája sankciu a to uloženie pokuty podľa § 10 ods. 2 zák. č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého jednoznačne vyplýva, že o pokute rozhoduje Inšpektorát SOI, ktorú je oprávnený uložiť právnickej osobe alebo fyzickej osobe —

podnikateľovi, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov podľa § 6 zákona o ochrane nefajčiarov.

35. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Sžo/98/2015-47 zo dňa 01. 12. 2015, ktoré bolo vydané odvolacím orgánom v tejto preskúmvanej veci, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Krajského údu v Nitre zo dňa 09. 04. 2015 o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Najvyšší súd citovaným uznesením rozhodnutie tunajšieho súdu ako vecne správne potvrdil. Právny zástupca žalobcu v svojom prednese na pojednávaní poukázal na časť uznesenia odvolacieho súdu a uviedol, že „Najvyšší súd jednoznačne konštatuje, že ak má predajca dôvodné pochybnosti o veku zákazníka, je povinný urobiť také opatrenia, ktoré mu umožnia postupovať v súlade so zákonom“. Týmto chcel zdôrazniť, že Najvyšší súd dal dôraz na dôvodné pochybnosti, tak ako podotkol žalobca v žalobe, že išlo o osobu, ktorej mal byť predaný tabakový výrobok, a ktorá predavačka žalobcu nemala dôvodné pochybnosti o tom, že táto osoba nemá 18 rokov. Predavačka žalobcu nemohla ani pri najvyššej opatrnosti predpokladať, že táto osoba nemá 18 rokov a nemala to možnosť z iných zdrojov ako vedieť, nemohla sa dopustiť priestupku. Poukázal aj na svoje odvolanie a rozhodnutie Najvyššieho súdu, kde v obdobnom prípade súd konštatoval, že takáto vykonaná kontrola, keď nie je upravený spôsob výkonu kontroly maloletým, resp. jeho pomocou, je neprípustná. V rozhodnutí správny orgán neuvádza ani tú skutočnosť, že u žalobcu išlo o prvý priestupok, rozhodnutiami Najvyššieho súdu sa neriadil.

36. K týmto námietkam právneho zástupcu žalobcu súd považuje za potrebné uviesť, že tieto námietky sú vytrhnuté z kontextu uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 4Sžo/98/2015, str. 8, v ktorom odvolací súd jednoznačne uvádza, že nesúhlasí s názorom vysloveným v odvolaní, kde žalobca poukazuje, že žiaden všeobecne záväzný právny predpis neukladá žalobcovi právo požadovať predloženie dokladu totožnosti kupujúceho pri kúpe tabakového výrobku a tým vyhnutia sa uloženiu sankcie legálnym spôsobom. Jednoznačne uvádza, že predajca je podľa zákona o ochrane nefajčiarov odoprieť predaj tabakových výrobkov, osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov. V zákone nie je výslovne uvedené právo predajcu na vyžiadanie si dokladu, ktorý by preukazoval dosiahnutie plnoletosti kupujúceho, avšak predajca má povinnosť nepredať neplnoletému tabakový výrobok, a preto si musí v prípade pochybností vyžiadať doklad - napr. občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartu poistenca a pod. Povinnosti predajcu realizovať predaj tabakových výrobkov len osobám nad 18 rokov zodpovedá jeho oprávnenie (i keď nie výslovne zakotvené) skontrolovať primeraným spôsobom splnenie tejto podmienky. Toto oprávnenie je potrebné vykonávať tak, aby sa predchádzalo konfliktu so zákonom a zbytočnému zaťažovaniu predajcov ako aj zákazníkov. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje i na tú skutočnosť, že „ak má predajca dôvodné pochybnosti o veku zákazníka, je povinný urobiť také opatrenia, ktoré mu umožnia postupovať v súlade so zákonom, a nepredať tabakový výrobok osobe mladšej ako / 8 rokov“. Dôvodné pochybnosti o veku kupujúceho môže mať predajca vtedy, ak vzhľad, správanie alebo spôsob komunikácie kupujúceho nezodpovedajú v bežnom ponímaní vzhľadu, správaniu alebo forme komunikácie maloletej osoby. Požadované preukázanie veku kupujúceho je jedným z opatrení, ktoré slúži na zabezpečenie splnenia zákonnej povinnosti predajcu. Je na predajcovi, akým spôsobom bude požadovať od kupujúceho preukázanie plnoletosti. Je tiež vecou kupujúceho, akým spôsobom bude preukazovať svoju plnoletosť, avšak predajca sa musí sám rozhodnúť, či bude preukázanie dostatočného veku kupujúceho akceptovať. Vizuálna kontrola dokladu totožnosti kupujúceho (so zameraním na jeho vek), nie je v prípade predaja tabakových výrobkov podľa názoru súdu porušením ochrany osobných údajov kupujúceho.

37. Citovaným uznesením č. k. 4Sžo/98/2015-47 odvolací súd dal v podstate odpoveď i na námietky žalobcu v preskúmvanej veci, ktorý skutok v podstate nepoprel, ale necíti sa byť vinným zo spáchania tohto správneho deliktu (nie priestupku ako uvádza žalobca), keďže nemal

pochybnosti o veku kupujúcej, ktorá bola maloletá, ale vizuálne pôsobila na predavačku ako plnoletá osoba.

38. Y súvislosti s výškou uloženej pokuty (1.000,- eur) za správny delikt, súd je toho názoru, že jej odôvodnenie vychádzalo z ustanovenia § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z. z. a pokuta bola uložená blízko spodnej hranice možnej výšky (rozpätie od 331,- do 6.638,- eur), pričom vzhľadom na dôležitosť chránených záujmov, ako aj prevencie pred ďalším ohrozením v súvislosti s predajom tabakových výrobkov mladistvým osobám, preto súd nemohol vyhovieť žiadosti žalobcu o primerané zníženie výšky uloženej pokuty. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 177/2010, súd je toho názoru (zhodne ako žalovaný), že právny záver z tohto rozhodnutia pri ukladaní sankcie nie je možné aplikovať na zistený skutkový stav u žalobcu z dôvodu, že citovaná rozsudok vychádzal z iného skutkového zistenia.

39. Súd považuje za potrebné uviesť, že súd v zmysle ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a dospel k záveru, že správny orgán sa zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom porušenia zákonných povinností a následkov, ktoré môže porušenie spôsobiť, t. j. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä ten druhý stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie. Takto postupoval i správny orgán a v danom prípade prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 1.000,- eur, po vyhodnotení zabezpečených podkladov, čo i náležite odôvodnil.

40. Neobstojí právne ani námietka žalobcu, že tvrdenia žalovaného sú skutkovo a právne neopodstatnené, a že rozhodnutie žalovaného je nezákonné, lebo správny delikt sa nestal. Súd je toho názoru, že žalovaný správny orgán riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci (v súlade s nálezom napr. Ústavného súdu SR I ÚS 241/07, I L S 342/2010 a pod.). Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu (článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru), ktoré vylučujú ľubovôľu pri rozhodovaní, lebo povinnosťou správneho orgánu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Žalobou napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá. Súd dáva do pozornosti žalobcu rozhodnutie ESĽP prípad Garcia Ruiz c. Španielsko z 21. 01. 1999 a zdôrazňuje, že judikatúra ESĽP a ani Ústavný súd pritom nevyžadujú, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ale iba na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie danej veci rozhodujúci a vyžaduje sa špecifická odpoveď.

41. Z vyššie uvedených dôvodov je súd toho názoru, že záver oboch správnych orgánov, ktorí urobili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s i hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov. Súd nezistil, že by žalobou napadnuté rozhodnutie trpelo takými vadami, ku ktorým by musel prihliadnuť. Nezistil ani dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnu citáciou dotknutých právnych predpisov uvedených v rozhodnutí žalovaného, ktoré vytvárajú dostatočné právne východisko pre vyslovenie výroku žalovaného v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu SOI v Nitre (obe rozhodnutia tvoria jeden celok). Z uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú podľa y 491 v spojení s § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. zamietol.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 492 ods. 1 v spojení s § 168 zák. č. 162/2015 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a úspešnému žalovanému správneho orgánu náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP. V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Nitre dňa 28. septembra 2016

JUDr. Marta Molnárová
predsedníčka senátu

JLTDr. Darina Vargová
členka senátu

JUDr. Eva Šišková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ačová